

Kære udviklingsminister Flemming Møller Mortensen

Tak for muligheden for at komme med bidrag til den kommende udviklingspolitiske og humanitære strategi. Jeg vil her nævne nogle punkter, som umiddelbart ligger mig og FN-forbundet på sinde, og vil naturligvis vende tilbage med mere konkrete synspunkter, når der foreligger et nærmere udkast til strategien.

Overordnet bør Danmarks udviklingspolitik italesætte bistand/udviklingshjælp som “Danmarks investering i en bæredygtig verden”, og Verdensmålene sætter både rammen og retningen for, hvad Danmark vil opnå.

Udviklingspolitikken skal udspille sig på bagkanten af Coronapandemien; den største globale krise, vi har oplevet siden Anden Verdenskrig. Som bekendt er de socioøkonomiske konsekvenser for mange lande en betydelig øget ulighed - både mellem lande, men også internt mellem befolkningsgrupper og landsdele. Den bæredygtige udvikling går baglæns med negative tal, som vi ikke har set i over 30 år - og flere og flere efterlades være tilbage.

Derfor skal ambitionen for dansk bistand nu, i handlingens årti, være at accelerere bæredygtig udvikling. Konkret kan politikken tage udgangspunkt i en fremadrettet bæredygtighedsstrategi - med Verdensmålene som rettesnor for at hjælpe mennesker og lande til at rejse sig efter Coronapandemien.

Mange mennesker har, uden nogen som helst skyld, pludseligt mistet deres arbejde, deres livsgrundlag og dermed også deres følelse af menneskelig værdi. Det ser vi i Danmark, og i endnu højere grad i udviklingslandene. En del af udviklingsbistanden skal gå målrettet til at investere bæredygtigt i små og mellemstore virksomheder i disse lande for at skaffe arbejdspladser og skabe udvikling.

Landene selv har måttet gældsætte sig i forbindelse med Coronapandemien i en sådan grad, at de har svært ved at låne mere fra for eksempel Verdensbanken. Samtidig er det i stigende grad private ‘impact oriented’ investeringsfonde, som søger projekter og partnerskaber. Sammenholdt med behovet for at skabe bæredygtige arbejdspladser, er det derfor en god ide at omlægge en del af bistanden, så den kan trække disse private og mere ‘impact oriented’ investeringer med sig – både gennem direkte investering og forskellige former for garantier – efter svensk forbillede.

Denne type bistand har været understøttet af IFU i Danmark, men en ny udviklingspolitik skal udvide kredsen af aktører, bringe [‘blended’ finansiering](#) til mindre virksomheder - og dermed sikre, at de mange, som er skubbet ud i arbejdsløshed, kommer ind i bæredygtige erhverv og arbejdspladser - før de mister både modet og evnen til at arbejde.

‘Impact oriented’ investering er også stærkt koblet til digitalisering – et nyt aspekt, som den danske udviklingspolitik burde understøtte. Coronapandemien har lært os, at investeringer i digital udvikling er nødvendige og samtidig peger fremad mod mere effektive og mindre ressourcekrævende produktioner. Udviklingspolitikken kunne inkludere principper og tiltag, der sikrer, at alle kommer med, og samtidig sikrer, at ingen udsættes for de risici, som øget digitalisering også fører med sig. Investeringer her vil have en stor positiv effekt for børn, unge, kvinder og udsatte grupper. Digital eksklusion er en stærk medvirkende faktor til, at millionvis af børn ikke har kunne modtage undervisning, at voksne har mistet kontakten til deres arbejde, og at mange borgere i udviklingslandene ikke har kunnet nå de offentlige støttesystemer, som trods alt findes. En dansk delstrategi for digital inklusion kunne lade sig inspirere af FN’s [”Road Map for Digital Cooperation” fra Juni 2020.](#)

Sahel fremstår i dag som en af de regioner i verden, hvor folk er mest udsatte og som mest påtrængende kræver støtte for at sikre en mere fredelig og bæredygtig udvikling. Danmark kunne med fordel styrke sit fokus på denne region. Den ramme som bæredygtighedsmålene sætter har stærke elementer af fredsskabende, konfliktforebyggende og fredsbevarende elementer. Sammenholdt med ideerne om øget brug af ’blended financing’ og inkluderende digitalisering, kunne Danmark tilføre forbindelsen/nexusen mellem fred og udvikling ny energi og nyt fokus, dæmpe silotænkningen og få sat mennesket mere i centrum.

I 92-gruppens indspil til strategien beskrives vigtigheden af Verdensmålene og de klimamæssige aspekter af den nye udviklingspolitik. En del af Danmarks satsning kunne med fordel også fokuseres på Sahel-området, i tæt samarbejde med UN Environment, Green Climate Fund and Global Environmental Facility.

FN-forbundet støtter også andre civilsamfundsindspil til den kommende strategi, udover 92-gruppens. Vi er medlemmer af Globalt Fokus og af Rådet for Institut for Menneskerettigheder - og gennem IMR støtter vi, at menneskerettighederne og bæredygtighed mere systematisk skal understøttes af en aktiv involvering fra Danmark. [Menneskerettighederne og Verdensmålene](#) er to sider af samme sag og, teknisk set, er mere end 90 procent af Verdensmålene understøttet af en eller flere menneskerettighedskonventioner. Derfor kunne Danmark med fordel engagere sig proaktivt i andre landes Universal Periodic Review (UPR) og Voluntary National Review (VNR) processer, som en integreret del af udviklingspolitikken.

Danmarks multilaterale bistand skal ske med udgangspunkt i FN's ’Funding Compact’, hvorigennem Danmark via ubundne midler giver kernebidrag til individuelle FN-organisationer eller i form af ’pooled’ finansieringsinstrumenter.

FN har vist kapacitet til effektivt at fungere og agere gennem hele COVID krisen – både globalt og på landeniveau. Både omkring COVID, Sahel og handlingens årti har FN været med til at

fastholde vigtigheden af en multilateral tilgang – og en øget investering i FN's instrumenter vil øge effekten af dansk bistand. Samtidig kunne udviklingspolitikken også fastholde Danmarks støtte til en fortsat tilpasning af FN til den multilaterale verden som befolkningen forventer.

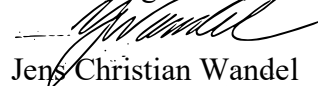
Der er, med den nye udviklingspolitik, en mulighed for at styrke effektiviteten af danske midler til flygtninge, gennem en styrkelse af kvoteflygtningeordningen. UNHCR sikrer gennem deres professionelle og lokalt forankrede sagsbehandling, at flygtninges rettigheder sikres, samtidig med at muligheden for at finde en varig løsning på deres udsatte situation øges.

Endeligt kunne udviklingspolitikken udbygge Danmark som et "Mål 17 land", blandt andet ved at uddybe et allerede velfunderet værtskab for mange FN-organisationer og bruge deres tilstedeværelse til at styrke dialogen her i landet omkring sundhed, fødevarerikkerhed, seksuel- og kønsbaseret vold, ligestilling samt inddragelse af privatsektoren.

Afslutningsvis kunne en ny fremadrettet udviklingspolitik også insistere på, at Danmarks samarbejdspartnere også selv skal udvikle og offentliggøre planer, der sikrer en bæredygtig udvikling i deres egne operationer - inklusiv en dato for nul CO2-udledninger. På kort sigt skal udviklingspolitikken sikre, at alle partnere leverer og selv dokumenterer en rejse mod fuld bæredygtighed i tråd med 2030-agendaen.

Jeg ser frem til den fortsatte dialog og er naturligvis til rådighed skulle der være behov for at uddybe en eller flere af forslagene fremsat her ovenfor.

Med venlig hilsen,

Jens Christian Wandel
FN-forbundet